

РЕШЕНИЕ

№ 26352

гр. София, 04.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6273** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на „Рико Стил“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № 24-4332-002545/13.05.2024 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.„а“ от ЗДвП, издадена от И. В. Й., пол.инспектор в отдел „ПП“ – СДВР. В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се да бъде отменена. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - И. В. Й., пол.инспектор в отдел „ПП“ – СДВР – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.05.2024 г., в 10,25 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]лицето М. К.,управлявало лек автомобил БМВ с рег. № ОВ3800ВВХ, собственост на „Рико стил“ ООД като при бензиностанция „Лук О.“, при извършена полицейска проверка, било установено, че автомобилът е с ограничена видимост на предните странични стъкла и има залепено фолио. За констатираното бил издаден АУАН серия GA № 1316652/11.05.2024 г. за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна

мярка по чл.171, т.2, б.“а“ от ЗДвП № 24-4332-002545/13.05.2024 г. от И. В. Й., пол.инспектор в отдел“ПП“ – СДВР, с която е на основание чл.171, т.2, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 40-41 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 39от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

С чл. 105, ал.1 от ЗДвП / в актуалната му редакция към момента на издаване на акта/ се забранява ограничаване на видимостта през челното стъкло и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Ал.2 на чл.105 от ЗДвП посочва, че ограничаване на видимостта през стъклата на задните врати на леките автомобили, както и намаляване на прозрачността им, се допуска само при наличие на огледала за виждане назад от двете страни на автомобила. Атакуваната ПАМ е наложена именно поради ограничена видимост през страничните стъкла на автомобила. Правният проблем по делото е дали намаляването на прозрачността на стъклата на автомобила представлява техническа неизправност и дали следва да се извършва обследване относно степента на намаляване на прозрачността. Ноторно е, че стъклата на моторните превозни средства отговарят на определени изисквания за прозрачност, която е един от факторите, които осигуряват необходимата видимост през тях. С чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП е определено кога моторното превозно средство е технически неисправно и сред хипотезите са посочени стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.

Чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – временно спиране от движение на пътно превозно средство до

отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно. В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед, е записано, че автомобилът е с ограничена видимост на предните странични стъкла и има залепено фолио. Действително затъмняването на стъклата е установено с АУАН, който съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила, която обаче беше опровергана от събраните доказателства в настоящото производство. От жалбоподателя са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в съставения АУАН – автотехническа експертиза. Вярно е, че при валидно съставен АУАН административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да наложи ПАМ. Съдът обаче приема, че не са били налице предпоставките за издаването на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, визирани в чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, тъй като не е безспорно установено дали затъмняването на стъклата на автомобила е било фабрично или е имало поставено фолио. Фабричното затъмняване на страничните задни и задното стъкло на автомобила не представлява неизправност на същия по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП, поради което преди да издаде процесната ПАМ, органът е следвало да установи дали стъклата на автомобила са фабрично затъмнени. Отделно от това автомобила притежава огледала за виждане назад от двете страни, т.е. налице е хипотезата на чл. 105, ал. 2 от ЗДвП / в актуалната му редакция

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, като постановена в нарушение на материалноправните разпоредби на които се основава, поради което следва да се отмени.

При този изход на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Такива са претендирани в размер на 1550 лв., съгласно приложени доказателства по делото. Съдът обаче намира за основателно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което не са налице основания за присъждане на адвокатско възнаграждение над установения минимум от 1 000 лв. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 за възнаграждения за адвокатска работа. На жалбоподателя следва да се присъди и платената държавна такса от 50.00 лв. за образуване на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд- София- град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 24-4332-002545/13.05.2024 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, издадена от И. В. Й., пол. инспектор в отдел „ПП“ – СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „Рико Стил“ ООД, ЕИК [ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] сумата от 1050 лв. /хиляда и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

